

ÁRNYÉKKÖTŐK 33

Dárdai – Saxon – Tenke – Zsubori

Tisztelettel meghívjuk az Árnyékkötők 33 című kiállítás megnyitójára 2022. december 8-án, csütörtökön 17–20 óra között. A 33 éve indult alkotócsoporthoz leginkább a 90-es évek nemzetközi electrographic art mozgalma és az Árnyékkötők művészeti folyóirat kötődik. A most bemutatott kiállításon a legfrissebb alkotásaikat tárják a közönség elé.

- **Dárdai Zsuzsa: NapSzem/SunEye**
- **Saxon Szász János: Galaxy**
- **Tenke István: Eredő erő**
- **Zsubori Ervin: Konkrétumok**

A galéria galériáján megnyitjuk az „árnyékkötők bazárt”, amely különlegességekkel, kisméretű alkotásokkal, egyedi kiadványokkal várja az érdeklődőket, gyűjtőket. Minden alkotóval előre meghirdetett időpontban lesz tárlatvezetés és más programok...

A kiállítás megtekinthető 2023. február 19-ig, csütörtökönként 15–18 óra között.

Mindenkit szeretettel várunk a megnyitóra és az eseményeinkre!

A galéria kurátora: Dárdai Zsuzsa művészetkritikus

Telefon: +36 30 579 1882

E-mail: saxonartgallery@gmail.com

Cím: 1063 Budapest, Szív utca 38., Metró1: Kodály körönd

Webcímek: <http://www.saxonartgallery.com>

<https://www.facebook.com/saxonartgallery>

<https://arnyekkotok.hu>

<https://www.facebook.com/Arnyekkotok>

Dárdai Zsuzsa

Újságíró, művészetkritikus, szerkesztő, kurátor, médiaművész

<http://www.dardaizsu.hu/>

<https://www.facebook.com/zsuzsa.dardai.7>

Dárdai Zsuzsa élete és munkássága sokrétű, mondhatnánk úgy is, hogy szerteágazó, ágas-bogas. Ezek az ágbogok azonban nem lenyesegetett, szélfúttá/kergette gallyak, hanem erősen egymásba kapaszkodó, a művészet gyökeréből sarjadó szövet-szövedékek. A szerző / szerkesztő / művészetszervező / kurátor / médiaművész – emberi jogi aktivitása mellett – mindig is a művészet mibenlétét/lényegét kutatta, tehetségei körül bábáskodott.

A 90-es évek elektrografikái, majd 2000-től a tárgy- és fotóalapú digitális vászonfestményei középpontjában az „Élet az élettelenben” gondolatkör áll. Alkotóként a tudomány-művészet-technológia összefüggéseit kutatja: az emberi testet körülvevő aurák, a kaotikus lepkeszárnyak és a sokrétű kabócák, a fraktálszerű felhők és vízfodrok, a hasonlósági elv szerint működő dendrit-kristályok és az agyi-dendritek területén...

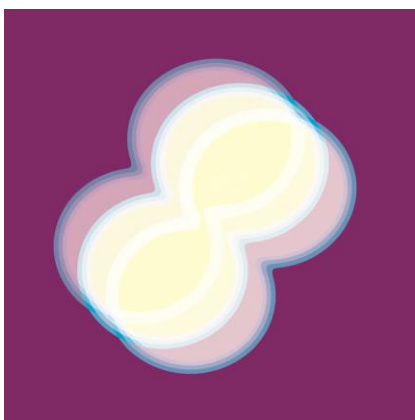
NapSzem/SunEye

„Szokolyán, ahol élünk, íróasztalom az ablak mellett van. Az ablakon keresztül folyamatosan figyelemmel tudom kísérni a „táj” változásait. Amikor megérezem a felhők és a fények nekem különös kapcsolatát, felpattanok, átviharok az udvaron, fel a mezőre, fel a hegyre, minél magasabbra, és fényképezőgéppemmel vagy mobiltelefonommal izgatottan rákattintok a látványra.

Ezekben a pillanatokban nem tájképeket látok, hanem formákat, fényeket, színeket, amelyeket az ihletett állapotban képpé transzformálok.

A COVID 19 idején, a karantén első napjától 2020. március 12-től a második karantén végéig minden nap készítettem láttelepet a felhőkről, a napról, a fákról, a tócsákról, a kiszáradt földről, tehenekről, szarvasokról, repülőkről, virágokról, szélről...

Amikor meghívást kaptam Árnyékkötők-barátaimmal a SAXON Art Galéria csoportos kiállítására, mégsem okozott fejtörést a téma kiválasztása, mert már egy ideje foglalkoztat a „NapSzem” tematika, a naplemen-ték geometrikus absztrahálásának lehetősége.

Elektrografikusként az évek során a fénymásoló géptől a computer irányába mozdultam el.

Eddigi módszeremhez hasonlóan a sok ezer fotóból kiválasztottam a szükséges fényképeket és elindult az alkotás második fázisa. Ugyanaz az izgalom fogott el, mint a fotók készítése közben a hegyen, erdőn, mezőn... Csak a helyszín és a módszer változott. A natúra bevonult a computerbe, az agyi dendritjeim működésbe léptek, néma csöndben, kimerevített levegőben folyt a keresgélés, tapogatózás, felsejlés, megtalálás, elvetés, kétségbeesés, újrakezdés, elégedetlenség, rábólintás.

Nem vagyok megelégedett, de valami elkezdődött.”

Saxon Szász János

1964. Tarpa, Magyarország

Független magyar képzőművész, feltaláló, szerkesztő, művészetszervező, múzeumalapító

<http://www.saxon-szasz.hu>

<http://www.poly-universe.com>

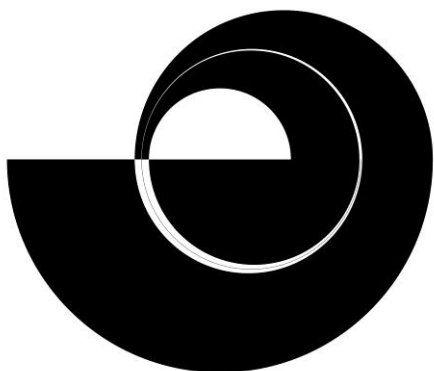
<https://www.facebook.com/janos.saxon>

A Zrínyi Ilona Gimnázium növendéke volt 1978-82 között Nyíregyházán, majd 1982-90 között a Pesti Műhelyben segédkezett. Mesterei Csiky Tibor és Fajó János konstruktivista művészek, később Carmelo Arden Quin a nemzetközi MADI mozgalom alapítója (Paris). A legjelentősebb szellemi hatással rá az orosz szuprematista festő Kazimír Malevics volt.

1984-88 között a Bánki Donát Műszaki Főiskolán (Óbuda University) tanult Budapesten, majd az Iparművészeti Főiskolával kooperálva készítette el a diplomamunkáját (egy hegesztett köztéri plasztikát) 1989-ben.

A művész középiskolás éveitől készít absztrakt-geometrikus, illetve később a 90-es évektől MADI alkotásokat. A kilencvenes években kidolgozta egyedülálló polidimenzionális síkfestészetét, majd a Poliuniverzum elnevezésű készségfejlesztő eszközrendszerét. 2017-2023 között, az Erasmus+PUSE, PUNTE projektek keretében Európa Uniós iskolákkal és egyetemekkel dolgozik közösen az eszköz pedagógiai módszertanán, és annak bevezetésén az oktatásba.

A kilencvenes évek elejétől barátaival több művészeti mozgalmat indított el, nemzetközi művészeti folyóiratokat (MADI és Árnyékkötők), katalógusokat, tematikus könyveket szerkesztettek és adtak ki. Kiállítások százait, fesztiválok tucatjait szervezték nemcsak Magyarországon, hanem Európában, sőt Észak- és Dél-Amerikában is, a művészek adományaiból pedig létrehozták a Mobil MADI Múzeumot.

2010 óta Szokolyán telepedett le, műteremházat épített és itt dolgozta ki az 50 év 50 szobor nagyszabású projektjét. 2016-tól az MTA – Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja, Szokolya díszpolgára. Ez évtől a róla elnevezett SAXON művészeti galéria várja a geometrikus művészet és tudomány iránt érdeklődő közönséget Budapesten. 2020-tól a Magyar Tudomány tematikus lapszámainak vendégszerkesztője.

Alkotásai, és a róla szóló írások több mint száz hazai és külföldi kiadványban, publikációban jelentek meg, és több önálló kötete is napvilágot látott: Saxon Dimenzióceruza (Espace de L'art Concrete, F, 2000.); Pernecky Géza: Saxon Polidimenzionális mezői (MADI Foundation, 2002); Saxon Poliuni-verzuma (B55 Gallery, 2010); PUSE Methodology – Poly-Universe in School Education (Erasmus+, 2019); 50 év 50 Szobor (Pauker collection, 2020).

Tenke István

1963. Kisvárda, Magyarország

<https://www.facebook.com/istvan.tenke>

Iskoláit Dombrádon, Nyíregyházán és Budapesten végezte; 1988-ban szerzett építészmérnöki diplomát a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1978 és 1982 között képzőművészeti stúdiumokba járt, Tókey Péter és Fajó János műhelyeibe. Jelenleg belsőépítészként, illetve kiállítás tervezőként dolgozik. Mediális alkotó, emellett rajzok, illusztrációk, fotók, díszlettervek, installációk is kötődnek nevéhez.

Az Árnyékkötők Alkotócsoport alapító tagja (1989), az Árnyékkötők nemzetközi művészeti folyóirat alapító-szerkesztője (1990), a Fény-Árnyék Művészeti Egyesület (FÁME) elektrografikai csoportjának alapító tagja és vezetője (1990).

Illusztrációival 1990-ben a Cserépfalvi Könyvkiadónál megjelenik a Koldus aki aranyat tüsszentett című mesekönyv, Kárász Éva és Zsubori Ervin meséivel. 2009-ben az Artemisz kiadó gondozásában megjelenik az Állati Állati Ábécé, majd egy évvel később az Állati Növényi Ábécé Zsubori Ervin verseivel, Tenke István illusztrálásával.

Kiállítások, nemzetközi fax-akciók és művészeti projektek szervezője és résztvevője:

(I am here, and I can see you! Work with your eyes!, 1000 szempár, 2001).

1992 nyarán Julien Blaine javaslatára az Intime Conviction S.D.F. meghívott vendégeként részt vesz az "Elzárási kísérlet"-ben. Tíz napot tölt el Marseille kiválasztott szállodai szobájában egy fénymásoló-géppel összezárva. A "Differentiel(s) 92 Art Cognation" Aix-en Provence művészeti találkozón, Roy Ascott "Connectivity workshop"-jában valósítja meg a "Work with your eyes!" fax-akciót. A 90-es évek végén a fénymásológép használatának végletekig egyszerűsített formáit keresi (minimal copy). Az ezredfordulón a digitális fényképezőgép használatával, az örök témát adó emberi szempár kutatásával a digitális képalkotás útjára tér.

EREDŐ ERŐ – két világ határán

Egy testre ható,

több erőből álló erőrendszer mindig helyettesíthető egyetlen erővel,
az erőrendszer eredőjével.

Több erőből álló erőrendszer eredőjét
az erők vektoriális összegzésével
állíthatjuk elő.

Egy erőrendszer eredője az egyetlen erő, amely ugyanolyan hatást fejt ki a testre,
mint maga az erőrendszer.

Zsubori Ervin

1961. Kiskőrös, Magyarország

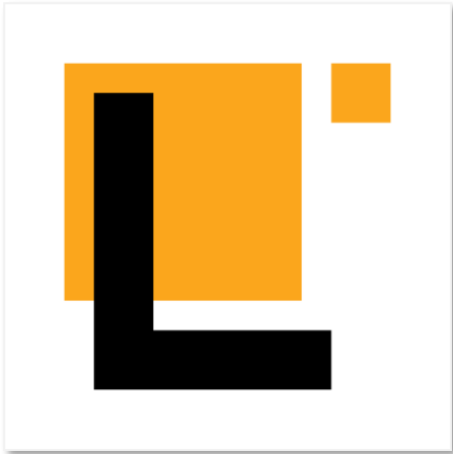
Elektrografikus, szerkesztő, művészetszervező

www.arnolfini.hu | <http://szalon.arnolfini.hu/> | <http://kantin.arnolfini.hu/>

E-mail: zsubori@arnolfini.hu

Az Árnýékkötők alkotócsoport alapító tagja (1989 óta), az Árnýékkötők electrographic art művészeti folyóirat egyik alapító-szerkesztője (1990 és 2002 között), az Árnýékkötők hazai és külföldi kiállításainak társ-szervezője és résztvevője. 1989 óta foglalkozik elektrografikával, eleinte fénymásológéppel dolgozott, újabban főként számítógéppel alkot. Első önálló kiállítását 1991-ben rendezte, Az ismeretlen város címmel, fénymásolóval manipulált („meghúzott”) fekete-fehér Budapest-fotóiból készült elektrografikáiból.

Ezt követően alkotásmódjának fő jellemzőjévé a sűrítés vált: valamely kiválasztott emberi alkotás teljes anyagának egyetlen lapra komponálása. Szövegalapú képciklusaiból Szórol szóra – Elektrografikus szöveg-szövegek 1991–2018 címmel rendezett retrospektív tárlatot. Művészetszervezői munkásságához (fesztiválok, tematikus honlapok, kiadványok) 1993 óta a feleségével, Horváth Irával közösen létrehozott Arnolfini Archívum szolgál elsődleges keretül.

Konkrétumok

„A 80-as évek második felében, megismerkedve az Árnyékkötők másik három alapítójával, Zsuzsával, Janival és Pistivel – akiket, magamat is beleérve, egy ideig még nem Árnyékkötőknek hívtak –, első inspiratív találkozásomat a művészettel a konstruktivizmus szemlélete hatotta át, köszönhetően mindenekelőtt Szász János munkáinak (akit akkor még nem Saxonnak hívtak). Egyik első önálló képsorozatomban egy négy részre bontott négyzet elemeiből építkezve hoztam létre képarchitektúrákat, kollázstechnikával. Néhány évvel később, immár elektrografikusként, előbb a fénymásoló, majd a 90-es évek végétől a számítógép vált elsődleges alkotóeszközzé. Legújabb, Konkrétumok című ciklusommal – amely egy felbontott négyzet elemeit allokálja újra, s a 33 éve létező Árnyékkötők kiállításán, a Saxon Art Galleryben lesz látható – a kezdetekhez térek vissza.”